

надъ водѣ-тѣ высокы могылы и планины и то пусты и голы. Вода-та като ся клатила и плискала около тѣхъ размывала и раскрѣтвала камънѣ-ты и така уносила съ себе трохы и откряшлецы и ситенъ прахъ. Въ това врѣмя смаль не всичка-та гѣста пара надъ земѣ-тѣ изетынѣла та ся сгѣстила и слѣла на водѣ по земнѣ-тѣ корѣ, коя-то повече и повече и зетынвала и надебелявала. Тогава слънце и звѣзды ся провидѣли и станѣло видѣло.

Нѣ за колко ли врѣмя ся е сврѣшило всичко това? Колко ли хыляды години сѣ изминѣли доклѣ земля-та да простыне. Да просъхне и да стане сгодна за подвѣдѣ на растенія и на животны? Въ Св. Писаніе ся казва, че Господь — сполай Му — създалъ свѣта въ шесть дни а така трѣбува и да си е; само тія Божія дни щѣтъ да сѣ были много длѣгы и толкова длѣгы що-то и край имъ ся не знае; може-бы да сѣ траялы по хыляды години, защо-то за Бога, кой-то е вѣченъ, хылядо години сѣ като единъ часъ.

Кога поизетынѣла земля-та, и воды-ты ся слѣли по долове и пропасти та ся намѣстили на едно мѣсто; а натлакъ отъ пѣсѣкъ, глинѣ, чернѣ прѣсть и пр. ся утаялъ та натлачилъ и засипалъ голы-ты и камени-ты-ты скалы. Тогава вече ся явило по земѣ-тѣ билкы, тревы и другы растенія. И така суха-та земна кора ся зазеленила, а пакъ изъ глѣбокы-ты воды ся прѣкнѣли и подвѣдили всякакъвъ дребенъ гаветь и малкы животинкы, кой-то и днесъ има у всякѣ водѣ, дѣ-то Божія рѣка е прѣснѣла сѣмя за животъ.

По врѣмя поникнѣли изъ земѣ-тѣ всякаквы высокы дрѣвеса, кой-то расли много буйно защо-то тогава земля-та была много топла и влажна; и самый мѣхъ тогава не былъ като сегашный, а като една дѣ-